

كتاب هوشع نبى

کلام خداوند که در ایام عزیزا و یوتام و آحاز و حزقيا پادشاهان یهودا و در ایام یربعام بن یوآش پادشاه اسرائیل، بر هوشع بن بئیری نازل شد.

همسر و اولاد هوشع

۲ ابتدای کلام خداوند به هوشع. خداوند به هوشع گفت: «برو و زنی زانیه و اولاد زناکار برای خود بگیر زیرا که این زمین از خداوند برگشته، سخت زناکار شده‌اند.» ۳ پس رفت و جومر دختر دبلایم را گرفت و او حامله شده، پسری برایش زایید. ۴ و خداوند وی را گفت: «او را یزرعیل نام بنه زیرا که بعد از اندک زمانی انتقام خون یزرعیل را از خاندان یهودا خواهم گرفت و مملکت خاندان اسرائیل را تلف خواهم ساخت. ۵ و در آن روز کمان اسرائیل را در وادی یزرعیل خواهم شکست.» ۶ پس بار دیگر حامله شده، دختری زایید و او وی را گفت: «او را لوروحامه نام بگذار، زیرا بار دیگر بر خاندان اسرائیل رحمت نخواهم فرمود، بلکه ایشان را از میان بالکل خواهم برداشت. ۷ لیکن بر خاندان یهودا رحمت خواهم فرمود و ایشان را به یهود خدای ایشان نجات خواهم داد و ایشان را به کمان و شمشیر و جنگ و اسبان و سواران خواهم رهانید.»

۸ و چون لوروحامه را از شیر بازداشته بود، حامله شده، پسری زایید. ۹ و او گفت: «نام او را لوعمی بخوان زیرا که شما قوم من نیستید و من (خدای) شما نیستم. ۱۰ لیکن شماره بنی اسرائیل مثل ریگ دریا خواهد بود که نتوان پیمود و نتوان شمرد و در مکانی که به ایشان گفته می‌شد شما قوم من نیستید، در آنجا گفته خواهد شد پسران خدای حی می‌باشید. ۱۱ و بنی یهودا و بنی اسرائیل با هم جمع خواهند شد و یک رئیس به جهت خود نصب نموده، از آن زمین برخواهند آمد زیرا که روز یزرعیل، روز عظیمی خواهد بود.»

توبیخ اسرائیل و تفقد از او

۲ به برادران خود عمی بگویید و به خواهران خویش رُوحامه! ۳ محاجه نمایید! با مادر خود محاجه نمایید زیرا که او زن من نیست و من شوهر او نیستم. لهذا زنای خود را از پیش رویش و فالحشگی خویش را از میان پستانهایش رفع بنماید. ۴ مبادا رخت او را کنده، وی را بر هنله نمایم و او را مثل روز ولادتش گردانیده، مانند بیابان واگذارم و مثل زمین خشک گردانیده، به تشنگی بگشم. ۵ و بر پسرانش رحمت نخواهم فرمود چونکه فرزندان زنا می‌باشند. ۶ زیرا مادر ایشان زنا نموده و والده ایشان بی‌شرمی کرده است که گفت: «در عقب عاشقان خود که نان و آب و پشم و کتان و روغن و شربت به من داده‌اند خواهم رفت.» ۷ بنابراین، راه تو را به خارها خواهم بست و گرد او دیواری بنا خواهم نمود تا راههای خود را نیابد. ۸ و هر چند عاشقان خود را تعاقب نماید به ایشان خواهد رسید و هر چند ایشان را بطلب خواهد یافت. پس خواهد گفت: «می‌روم و نزد شوهر نخستین خود برمی‌گردم زیرا در آنوقت از کنون مرا خوشت‌تر می‌گذشت.»

۸ اما او نمی‌دانست که من بودم که گندم و شیره و روغن را به او می‌دادم و نقره و طلایی را که برای بعل صرف می‌کردند برایش می‌افزودم. ۹ پس من گندم خود را در فصلش و شیره خویش را در موسمش باز خواهم گرفت و پشم و کتان خود را که می‌بایست بر هنگی او را بپوشاند برخواهم داشت. ۱۰ و الاَن قباحت او را به نظر عاشقانش مُنكشِف خواهم ساخت و احدی او را از دست من نخواهد رهانید. ۱۱ و تمامی شادی او و عیدها و هلالها و سَبَّتْها و جمیع مواسمش را موقوف خواهم ساخت. ۱۲ و موها و انجیرهایش را که گفته بود اینها اجرت من می‌باشد که عاشقانم به من داده‌اند، ویران خواهم ساخت و آنها را جنگل خواهم گردانید تا حیوانات صحراء آنها را بخورند.

۱۳ و خداوند می‌گوید که انتقام روزهای بعلیم را از او خواهم کشید که برای آنها بخور می‌سوزانید و خویشن را به گوشوارها و زیورهای خود آرایش داده، از عقب عاشقان خود می‌رفت و مرا فراموش کرده بود. ۱۴ بنابراین اینک او را فریفته، به بیابان خواهم آورد و سخنان دلاویز به او خواهم گفت. ۱۵ و تاکستانهایش را از آنجا به وی خواهم داد و وادی عَخور را به دروازه امید (مبَدَّل خواهم ساخت) و در آنجا مانند ایام جوانی‌اش و مثل روز بیرون آمدنش از زمین مصر خواهد سرایید.

۱۶ و خداوند می‌گوید که «در آن روز مرا ایشی (یعنی شوهر من) خواهد خواند و دیگر مرا بَعَلی نخواهد گفت، ۱۷ زیرا که نامهای بعلیم را از دهانش دور خواهم کرد که بار دیگر به نامهای خود مذکور نشوند. ۱۸ و در آن روز به جهت ایشان با حیوانات صحراء و مرغان هوا و حشرات زمین عهد خواهم بست و کمان و شمشیر و جنگ را از زمین خواهم شکست و ایشان را به امنیت خواهم خوابانید. ۱۹ و تو را تا به ابد نامزد خود خواهم ساخت و تو را به عدالت و انصاف و رأفت و رحمائیت نامزد خود خواهم گردانید. ۲۰ و چون تو را به امانت نامزد خود ساختم آنگاه یهوه را خواهی شناخت.»

۲۱ و خداوند می‌گوید: «من خطاب خواهم کرد، آسمانها را خطاب خواهد کرد و آنها زمین را خطاب خواهند کرد. ۲۲ و زمین گندم و شیره و روغن را خطاب خواهد کرد و آنها یزْرَاعیل را خطاب خواهند کرد. ۲۳ و او را برای خود در زمین خواهم کشت و بر لُورُوحَمَه رحمت خواهم فرمود و به لُوعَمَی خواهم گفت تو قوم من هستی و او جواب خواهد داد تو خدای من می‌باشی.»

هوشع و زن زانیه

۳

و خداوند مرا گفت: «بار دیگر برو و زنی را که محبوبه شوهر خود و زانیه می‌باشد دوست بدار، چنانکه خداوند بنی اسرائیل را دوست می‌دارد با آنکه ایشان به خدایان غیر مایل می‌باشند و قرصهای کشمش را دوست می‌دارند.» ۲ پس او را برای خود به پانزده مثقال نقره و یک حومر و نصف حومر جو خریدم، ۳ و او را گفتم: «برای من روزهای بسیار توقف خواهی نمود و زنا مکن و از آن مرد دیگر مباش و من نیز از آن تو خواهم بود.»

۴ زیرا که بنی اسرائیل ایام بسیاری بدون پادشاه و بدون رئیس و بدون قربانی و بدون تمثال و بدون ایفود و ترافیم خواهند ماند. ۵ و بعد از آن بنی اسرائیل بازگشت نموده، یهوه خدای خویش و پادشاه خود داود را خواهند طلبید. و در ایام بازپسین بسوی خداوند و احسان او با ترس خواهند آمد.

محاكمه اسرائیل

۴

ای بنی اسرائیل کلام خداوند را بشنوید زیرا خداوند را با ساکنان زمین محاکمه‌ای است؛ چونکه نه راستی و نه رأفت و نه معرفت خدا در زمین می‌باشد. ۲ بلکه لعنت و دروغ و قتل و دزدی و زناکاری؛ و تعدی می‌نمایند، و خونریزی به خونریزی ملحق می‌شود. ۳ بنابراین، زمین ماتم می‌کند و همه ساکنانش با حیوانات صحرا و مرغان هوا کاهیده می‌شوند و ماهیان دریا نیز تلف می‌گردند. ۴ اما احدی مجادله ننماید و احدی توبیخ نکند، زیرا که قوم تو مثل مجادله‌کنندگان با کاهنان می‌باشند. ۵ و تو در وقت روز خواهی لغزید و نبی نیز با تو در وقت شب خواهد لغزید و من مادر تو را هلاک خواهم ساخت.

۶ قوم من از عدم معرفت هلاک شده‌اند. چونکه تو معرفت را ترک نمودی، من نیز تو را ترک نمودم که برای من کاهن نشوی؛ و چونکه شریعت خدای خود را فراموش کردی من نیز فرزندان تو را فراموش خواهم نمود. ۷ هر قدر که ایشان افزوده شدند، همان قدر به من گناه ورزیدند. پس جلال ایشان را به رسوایی مبدل خواهم ساخت. ۸ گناه قوم مرا خوراک خود ساختند و دل خویش را به عصیان ایشان مشغول نمودند. ۹ و کاهنان مثل قوم خواهند بود و عقوبت راههای ایشان را بر ایشان خواهم رسانید و جزای اعمال ایشان را به ایشان خواهم داد. ۱۰ و خواهند خورد اما سیر نخواهد شد و زنا خواهند کرد، اما افزوده نخواهند گردید زیرا که عبادت خداوند را ترک نموده‌اند. ۱۱ زنا و شراب و شیره دل ایشان را می‌رباید.

۱۲ قوم من از چوب خود مسالت می‌کنند و عصای ایشان بدیشان خبر می‌دهد. زیرا که روح زناکاری ایشان را گمراه کرده است و از اطاعت خدای خود زنا کرده‌اند. ۱۳ بر قله‌های کوهها قربانی می‌گذرانند و بر تلها زیر درختان بلوط و سفیددار و ون، چونکه سایه خوب دارد، بخور می‌سوزانند. از این جهت دختران شما زنا می‌کنند و عروسهای شما فاحشه‌گری می‌نمایند. ۱۴ و من دختران شمارا حینی که زنا می‌کنند و عروسهای شما را حینی که فاحشه‌گری می‌نمایند، سزا نخواهم داد زیرا که خود ایشان با زانیه‌ها عزلت می‌گزینند و با فاحشه‌ها قربانی می‌گذرانند. پس قومی که فهم ندارند خواهند افتاد.

۱۵ ای اسرائیل اگر تو زنا می‌کنی، یهودا مرتکب جرم نشود. پس به جلجال نروید و به بیت آون برنایید و به حیات یهوه قسم نخورید. ۱۶ به درستی که اسرائیل مثل گاو سرکش، سرکشی نموده است. الآن خداوند ایشان را مثل بردها در مرتع وسیع خواهد چرانید. ۱۷ افرایم به بتها ملصق شده است؛ پس او را واگذارید. ۱۸ حینی که بزم ایشان تمام شود مرتکب زنا می‌شوند و حاکمان ایشان افتضاح را بسیار دوست می‌دارند. ۱۹ باد ایشان را در بالهای خود فرو خواهد پیچید و ایشان از قربانی‌های خویش خجل خواهند شد.

داوری بر اسرائیل

۵

ای کاهنان این را بشنوید و ای خاندان اسرائیل اصلاح نمایید و ای خاندان پادشاهان گوش گیرید، زیرا که این فتوی برای شماست چونکه شما در مصنفه دام شدید و

توری گستردہ شدہ، بر تابور. ۲ عاصیان در کشتار مبالغه نموده‌اند؛ پس من همگی ایشان را تأدیب خواهم نمود. ۳ من افرایم را می‌شناسم و اسرائیل از من مخفی نیست زیرا که حال، تو ای افرایم مرتكب زنا شده‌ای و اسرائیل خویشتن را نجس ساخته است. ۴ کارهای ایشان مانع می‌شود که بسوی خدا بازگشت نمایند چونکه روح زنکاری در قلب ایشان است و خداوند را نمی‌شناسند. ۵ و فخر اسرائیل پیش روی ایشان شهادت می‌دهد. اسرائیل و افرایم در گناه خود می‌لغزند و یهودا نیز همراه ایشان خواهد لغزید. ۶ گوسفندان و گلاوان خود را می‌آورند تا خداوند را بطلبند، اما او را نخواهد یافت چونکه خود را از ایشان دور ساخته است. ۷ به خداوند خیانت ورزیده‌اند زیرا فرزندان اجنبي تولید نموده‌اند. الاَن هلالها ایشان را با ملکهای ایشان خواهد بلعید. ۸ در جبعه گرّتا و در رامه سرنا بنوازید و در بیت آون صدا بزنید در عقب تو ای بنیامین.

۹ افرایم در روز عتاب خراب خواهد شد. در میان اسباط اسرائیل به یقین اعلام نمودم. ۱۰ سروران اسرائیل مثل نقل‌کنندگان حدود می‌باشند. پس خشم خویش را مثل آب بر ایشان خواهم ریخت. ۱۱ افرایم مقهور شده و در داوری کوفته گردیده است زیرا که به پیروی تقالید خرسند می‌باشد. ۱۲ بنابراین من برای افرایم مثل بید شده‌ام و برای خاندان یهودا مانند پوسیدگی. ۱۳ چون افرایم بیماری خود را و یهودا جراحت خویش را دیدند، افرایم به آشور رفته و نزد پادشاهی که دشمن بود فرستاده است. اما او شمارا شفا نمی‌تواند داد و جراحت شمارا التیام نتواند نمود. ۱۴ و من برای افرایم مثل شیر و برای خاندان یهودا مانند شیر ژیان خواهم بود. من خودم خواهم درید و رفته خواهم ربود و رهاننده‌ای نخواهد بود. ۱۵ من روانه شده، به مکان خود خواهم برگشت تا ایشان به عصیان خود اعتراف نموده، روی مرا بطلبند. در تنگی خود صبح زود مرا خواهند طلبید.

توبه نکردن اسرائیل

۶

بیایید نزد خداوند بازگشت نماییم زیرا که او دریده است و ما را شفا خواهد داد؛ او زده است و ما را شکسته‌بندی خواهد نمود. ۲ بعد از دو روز ما را زنده خواهد کرد. در روز سوم ما را خواهد برخیزانید و در حضور او زیست خواهیم نمود. ۳ پس خداوند را بشناسیم و به جدّ و جهد معرفت او را تعاقب نماییم. طلوع او مثل فجر یقین است و بر ما مثل باران و مانند باران آخر که زمین را سیراب می‌کند خواهد آمد. ۴ ای افرایم با تو چه کنم؟ ای یهودا با تو چه کنم؟ زیرا نیکویی تو مثل ابرهای صبح و مانندشینم است که بزودی می‌گذرد. ۵ بنابراین من ایشان را بوسیله انبیا قطع نمودم و به سخنان دهان خود ایشان را گشتم و داوری من مثل نور ساطع می‌شود. ۶ زیرا که رحمت را پسند کردم و نه قربانی را، و معرفت خدا را بیشتر از قربانی‌های سوختنی. ۷ اما ایشان مثل آدم از عهد تجاوز نمودند و در آنجا به من خیانت ورزیدند. ۸ جلعاد شهر گناهکاران و خون‌آلود است. ۹ و چنانکه رهنان برای مردم در کمین می‌باشند، همچنان جمعیت کاهنان در راه شکیم می‌گشند زیرا که ایشان مرتكب قباحت شده‌اند. ۱۰ در خاندان اسرائیل عملی هولناک دیدم: افرایم در آنجا مرتكب زنا شده، اسرائیل خویشتن

را نجس ساخته است. ۱۱ و برای تو نیز ای یهودا حصادی معین شده است هنگامی که اسیری قوم خود را خواهم برگردانید.

۷

چون اسرائیل را شفای دادم، آنگاه گناه افرایم و شرارت سامرہ منکشف گردید، زیرا که مرتکب فریب شده‌اند. دزدان داخل می‌شوند و رهزنان در بیرون تاراج می‌نمایند. ۲ و در دل خود تفکر نمی‌کنند که من تمامی شرارت ایشان را به یاد آورده‌ام. الان اعمالشان ایشان را احاطه می‌نماید و آنها در نظر من واقع شده است. ۳ پادشاه را به شرارت خویش و سوران را به دروغ‌های خود شادمان می‌سازند. ۴ جمیع ایشان زناکارند مثل تتویری که خباز آن را مشتعل سازد که بعد از سرشتن خمیر تا مخمر شدنش از برانگیختن آتش باز می‌ایستد. ۵ در یوم پادشاه ما، سوران از گرمی شراب، خود را بیمار ساختند و او دست خود را به استهزا کنندگان دراز کرد. ۶ زیرا که دل خود را به مکاید خویش مثل تتویر نزدیک آوردند؛ و تمامی شب خباز ایشان می‌خوابد و صبحگاهان آن مثل آتش ملتهب مشتعل می‌شود. ۷ جمیع ایشان مثل تتویر گرم شده، داوران خویش را می‌بلعند و همه پادشاهان ایشان می‌افتد و در میان ایشان کسی نیست که مرا بخواند. ۸ افرایم با قومها مخلوط شده است. افرایم قرص نانی است که برگردانیده نشده است. ۹ غریبان قوتیش را خورده‌اند و او نمی‌داند. سفیدی بر مویهای او پاشیده شده است و او نمی‌داند. ۱۰ فخر اسرائیل پیش رویش شهادت می‌دهد اما ایشان به یهوه خدای خود بازگشت نمی‌نمایند و با وجود این همه او را نمی‌طلبند.

۱۱ افرایم مانند کبوتر ساده‌دل، بی‌فهم است. مصر را می‌خوانند و بسوی آشور می‌روند. ۱۲ و چون می‌روند من دام خود را بر ایشان می‌گسترانم و ایشان را مثل مرغان هوا به زیر می‌اندازم و ایشان را بر وفق اخباری که به جماعت ایشان رسیده است، تأدیب می‌نمایم. ۱۳ وای بر ایشان زیرا که از من فرار کردند. هلاکت بر ایشان باد زیرا که به من عصیان ورزیدند. اگر چه من ایشان را فدیه دادم، لکن به ضد من دروغ گفتند. ۱۴ و از دل خود نزد من استغاثه نمی‌نمایند بلکه بر بستر های خود ولوله می‌کنند. برای روغن و شراب جمع شده، بر من فتنه می‌انگیزند. ۱۵ و اگر چه من بازو های ایشان را تعليم دادم و تقویت نمودم لیکن با من بداندیشی نمودند. ۱۶ ایشان رجوع می‌کنند اما نه به حضرت اعلی. مثل کمان خطاکننده شده‌اند. سوران ایشان به سبب غیظ زبان خویش به شمشیر می‌افتد و به سبب همین در زمین مصر ایشان را استهزا خواهند نمود.

اسرائیل باد کاشته است

۸

گرّتا را به دهان خود بگذار. او مثل عقاب به ضد خانه خداوند می‌آید، زیرا که از عهد من تجاوز نمودند و به شریعت من عصیان ورزیدند. ۲ اسرائیل نزد من فریاد می‌نمایند که ای خدای ما تو را می‌شناسیم. ۳ اسرائیل نیکویی را ترک کرده است. پس دشمن او را تعاقب خواهد نمود. ۴ ایشان پادشاهان نصب نمودند، اما نه از جانب من. سوران تعیین کردند، اما ایشان را نشناختم. از نقره و طلای خویش بتها برای خود ساختند تا منقطع بشوند. ۵ ای سامرہ او گوسله تو را رد نموده است. خشم من بر ایشان افروخته شد. تا به کی نمی‌توانند طاهر بشوند؟ ۶ زیرا که این نیز از اسرائیل است و صنعتگر آن را ساخته است، لهذا خدا نیست. البته گوسله سامرہ خرد خواهد شد.

۷ به درستی که باد را کاشتند، پس گرباد را خواهند دروید. آن را محصول نیست و خوشهایش آرد نخواهد داد و اگر هم بددهد، غریبان آن را خواهند بلعید. ۸ اسرائیل بلعیده خواهد شد و الآن در میان امّتها مثل ظرف ناپسندیده می‌باشند. ۹ زیرا که ایشان مثل گورخر تها و منفرد به آشور رفته‌اند و افرایم عاشقان اجیر کرده است. ۱۰ اگر چه ایشان در میان امّتها اجرت می‌دهند، من الآن ایشان را جمع خواهم کرد و به سبب ستم پادشاه و سروران رو به تنافض خواهند نهاد.

۱۱ چونکه افرایم مذبح‌های بسیار برای گناه ساخت پس مذبح‌ها برایش باعث گناه شد. ۱۲ احکام بسیار شریعت خود را برای او نوشتند اما آنها را مثل چیز غریب شمرند. ۱۳ قربانی‌های سوختنی مرا ذبح کردند تا گوشت بخورند و خداوند آنها را قبول نکرد. الآن عصیان ایشان را به یاد می‌آورد و عقوبت گناه را بر ایشان می‌رساند و ایشان به مصر خواهند برگشت. ۱۴ اسرائیل خالق خود را فراموش کرده، قصرها بنا می‌کند و یهودا شهرهای حصاردار بسیار می‌سازد. اما من آتش به شهرهایش خواهمند فرستاد که قصرهایش را بسوزاند.

مکافات اسرائیل

۹

۱ ای اسرائیل مثل قوم‌ها شادی و وجود منما زیرا از خدای خود زنا نمودی و در همه خرمنها اجرت را دوست داشتی. ۲ خرمنها و چرخشتها ایشان را پرورش نخواهد داد و شیره در آن ضایع خواهد شد. ۳ در زمین خداوند ساکن نخواهند شد بلکه افرایم به مصر خواهد برگشت و ایشان در آشور چیزهای نجس خواهند خورد. ۴ برای خداوند شراب نخواهند ریخت و مقبول او نخواهند شد. قربانی‌های ایشان مثل خوراک ماتمیان خواهد بود و هر که از آنها بخورد نجس خواهد شد، زیرا خوراک ایشان برای اشتهای ایشان است. پس آن در خانه خداوند داخل نخواهد شد.

۵ پس در ایام مواسم و در ایام عیدهای خداوند چه خواهید کرد؟ ۶ زیرا اینک از ترس هلاکت رفتگاند، اما مصر ایشان را جمع خواهد کرد و موف ایشان را دفن خواهد نمود. مکانهای نفیسه نقره ایشان را خارها به تصرف خواهند گرفت و در منازل ایشان شوکها خواهد بود. ۷ ایام عقوبت می‌آید. ایام مکافات می‌رسد و اسرائیل این را خواهند دانست. نبی احمد گردید و صاحب روح دیوانه شد، به سبب کثرت گناه و فراوانی بغض تو. ۸ افرایم از جانب خدای من دیده‌بان بود. دام صیاد بر تمامی طریقه‌ای انبیا گسترده شد. در خانه خدای ایشان عداوت است. ۹ مثل ایام چیزه فساد را به نهایت رسانیده‌اند؛ پس عصیان ایشان را بیاد می‌آورد و گناه ایشان را مکافات خواهد داد.

۱۰ اسرائیل را مثل انگورها در بیابان یافتم. پدران شمارا مثل نوبر انجیر در ابتدای موسمش دیدم. اما ایشان به بَعْلَ فَعُور رفتند و خویشن را برای رسوای نذیره ساختند و مانند معشوقه خود مکروه شدند. ۱۱ جلال افرایم مثل مرغ می‌پردد. زاییدن و حامله شدن و در رحم قرار گرفتن نخواهد ماند. ۱۲ و اگر فرزندان را بپرورانند ایشان را بی‌اولاد خواهمند ساخت به حدی که انسانی نخواهد ماند. وای بر ایشان حینی که من نیز از ایشان دور شوم. ۱۳ افرایم حینی که او را برگزیدم، مثل صور در مرتع نیکو مغروس بود، اما افرایم پسران خود را برای قاتل بیرون خواهد آورد. ۱۴ ای خداوند به ایشان بده. چه بدھی؟ رحم سقطکننده و پستانهای خشک به ایشان بده.

۱۵ تمامی شرارت ایشان در جلجال است زیرا که در آنجا از ایشان نفرت داشتم. پس ایشان را به سبب اعمال زشت ایشان از خانه خود خواهم راند و ایشان را دیگر دوست نخواهم داشت چونکه جمیع سروران ایشان فتنه‌انگیزند.^{۱۶} افرایم خشک شده است و ریشه ایشان خشک گردیده، میوه نمی‌آورند و اگر نیز بزایند نتایج مرغوب رحم ایشان را خواهم گشت.^{۱۷} خدای من ایشان را ترک خواهد نمود، چونکه او را نشنیدند؛ پس در میان امّتها آواره خواهند شد.

۱۰

اسرائیل مو برومند است که میوه برای خود می‌آورد. هر چه میوه زیاد می‌آورد، مذبح‌ها را زیاد می‌سازد و هر چه زمینش نیکوتر می‌شود، تمثیل را نیکوتر بنا می‌کند.^۲ دل ایشان پر از نفاق است. الاَن مجرم می‌شوند و او مذبح‌های ایشان را خراب و تمثیل ایشان را منهدم خواهد ساخت.^۳ زیرا که الحال می‌گویند: «پادشاه نداریم چونکه از خداوند نمی‌ترسیم؛ پس پادشاه برای ما چه تواند کرد؟»^۴ ایشان قسم‌های دروغ خورده و عهدها بسته، سخنان (باطل) می‌گویند و عدالت مثل حنظل در شیارهای زمین می‌روید.^۵ ساکنان سامرہ برای گوساله‌های بیت‌آون می‌ترسند زیرا که قومش برای آن ماتم می‌گیرند و کاهن‌اش به جهت جلال او می‌لرزند زیرا که از آن دور شده است.^۶ و آن را نیز به آشور به جهت هدیه برای پادشاه دشمن خواهند برد. افرایم خجالت خواهد کشید و اسرائیل از مشورت خود رسوا خواهد شد.^۷ پادشاه سامرہ مثل کف بر روی آب نابود می‌شود.^۸ و مکانهای بلند آون که گناه اسرائیل می‌باشد ویران خواهد شد و خار و خس بر مذبح‌های ایشان خواهد رویید و به کوهها خواهد گفت که ما را بپوشانید و به تلهای که بر ما بیفتید.

۹ ای اسرائیل از ایام جبعه گناه کردما. در آنجا ایستادند و جنگ با فرزندان شرارت در جبعه به ایشان نرسید.^{۱۰} هر گاه بخواهم ایشان را تأدیب خواهم نمود و قوم‌ها به ضد ایشان جمع خواهند شد، هنگامی که به دو گناه خود بسته شوند.^{۱۱} و افرایم گوساله آموخته شده است که کوفن خرم را دوست می‌دارد و من بر گردن نیکوی او گذر کردم و من بر افرایم یوغ می‌گذارم. یهودا شیار خواهد کرد و یعقوب مازو برای خود خواهد کشید.

۱۲ برای خود به عدالت بکارید و به حسب رحمت درو نمایید و زمین ناکاشته را برای خود خیش بزنید زیرا که وقت است که خداوند را بطلبید تا بیاید و بر شما عدالت را بباراند.^{۱۳} شرارت را شیار کردید و ظلم را درو نمودید و ثمره دروغ را خوردید، چونکه به طریق خود و به کثرت جباران خویش اعتماد نمودید.^{۱۴} لهذا هنگامه‌ای در میان قوم‌های تو خواهد برخاست و تمامی قلعه‌های خراب خواهد شد به نهجهی که شلمان، بیت‌آربیل را در روز جنگ خراب کرد که مادر با فرزندانش خرد شدند.^{۱۵} همچنین بیت‌ئیل به سبب شدت شرارت شما به شما عمل خواهد نمود. در وقت طلوع فجر پادشاه اسرائیل بالکل هلاک خواهد شد.

محبت خدا به اسرائیل

۱۱

هنگامی که اسرائیل طفل بود، او را دوست داشتم و پسر خود را از مصر خواندم.^۲ هر قدر که ایشان را بیشتر دعوت کردند، بیشتر از ایشان دور رفتد و

برای بعلیم قربانی گذرانیدند و به جهت بتهای تراشیده بخور سوزانیدند. ۳ و من راه رفتن را به افرایم تعلیم دادم و او را به بازوها برداشت، اما ایشان ندانستند که من ایشان را شفا داده‌ام. ۴ ایشان را به ریسمانهای انسان و به بندهای محبت جذب نمودم و به جهت ایشان مثل کسانی بودم که یوغ را از گردن ایشان بر می‌دارند و خوراک پیش روی ایشان نهادم. ۵ به زمین مصر نخواهد برگشت، اما آشور پادشاه ایشان خواهد شد چونکه از بازگشت نمودن ابا کردند. ۶ شمشیر بر شهرهایش هجوم خواهد آورد و پشت‌بندهایش را به سبب مشورت‌های ایشان معده و نابود خواهد ساخت. ۷ و قوم من جازم شدند که از من مرتد گردند. و هر چند ایشان را بسوی حضرت اعلیٰ دعوت نمایند، لکن کسی خویشتن را برنمی‌افرازد.

۸ ای افرایم چگونه تو را ترک کنم و ای اسرائیل چگونه تو را تسلیم نمایم؟ چگونه تو را مثل آدمه نمایم و تو را مثل صبوئیم سازم؟ دل من در اندرونم منقلب شده و رقت‌های من با هم مشتعل شده است. ۹ حدت خشم خود را جاری نخواهم ساخت و بار دیگر افرایم را هلاک نخواهم نمود زیرا خدا هستم و انسان نی و در میان تو قدوس هستم، پس به غصب نخواهم آمد. ۱۰ ایشان خداوند را پیروی خواهند نمود. او مثل شیر غرش خواهد نمود و چون غرش نماید فرزندان از مغرب به لرزم خواهند آمد. ۱۱ مثل مرغان از مصر و مانند کبوتران از زمین آشور لرزان خواهند آمد. خداوند می‌گوید که ایشان را در خانه‌های ایشان ساکن خواهم گردانید.

گناه قوم

۱۲ افرایم مرا به دروغها و خاندان اسرائیل به مکرها احاطه کرده‌اند و یهودا هنوز با خدا و با قدوس امین ناپایدار است.

۱۳ افرایم باد را می‌خورد و باد شرقی را تعاقب می‌کند. تمامی روز دروغ و خرابی را می‌افزاید و ایشان با آشور عهد می‌بندند و روغن (به جهت هدیه) به مصر برده می‌شود. ۲ خداوند را با یهودا مخاصمه‌ای است و یعقوب را بر حسب راههایش عقوبیت رسانیده، بر وفق اعمالش او را جزا خواهد داد. ۳ او پاشنه برادر خود را در رحم گرفت و در حین قوتش با خدا مجاهده نمود. ۴ با فرشته مجاهده نموده، غالب آمد. ۵ گریان شده، نزد وی تضرع نمود. در بیتیل او را یافت و در آنجا با ما تکلم نمود. ۶ اما خداوند، خدای لشکرهای و یادگاری او یهوه است. ۷ اما تو بسوی خدای خود بازگشت نما و رحمت و راستی را نگاه داشته، دائمًا منتظر خدای خود باش. ۸ او سوداگری است که میزان فریب در دست او می‌باشد و ظلم را دوست می‌دارد. ۹ و افرایم می‌گوید: «به درستی که دولتمند شده‌ام و توانگری را برای خود تحصیل نموده‌ام و در تمامی کسب من بی‌انصافی‌ای که گناه باشد، در من نخواهند یافت.» ۱۰ اما من از زمین مصر (تا حال) یهوه خدای تو هستم و تو را بار دیگر مثل ایام مواسم در خیمه‌ها ساکن خواهم گردانید. ۱۱ به درستی که ایشان در جلعاد محض گناه و بطالت گردیدند و در جلجال گاوها قربانی کردند. و مذبح‌های ایشان نیز مثل توده‌های سنگ در شیارهای زمین می‌باشد.

۱۲ و یعقوب به زمین آرام فرار کرد و اسرائیل به جهت زن خدمت نمود و برای زن شبانی کرد. ۱۳ و خداوند اسرائیل را بواسطه نبی از مصر برآورد و او به دست نبی محفوظ گردید. ۱۴ افرایم خشم بسیار تلخی به هیجان آورد، پس خداوندش خون او را بر سرش واگذاشت و عار او را بر وی رد نمود.

خشم خدا بضد قوم خود

۱۳ هنگامی که افرایم به لرزه سخن گفت، خویشن را در اسرائیل مرتفع نمود؛ اما چون در امر بعل مجرم شد، بمرد. ۲ و الآن گناهان می‌افزایند و از نقره خود بتهای ریخته شده و تماثیل موافق عقل خود می‌سازند که همه آنها عمل صنعتگران می‌باشد و درباره آنها می‌گویند که اشخاصی که قربانی می‌گذرانند گوساله‌هارا بیوسند. ۳ بنابراین، ایشان مثل ابرهای صبح و مانند شبنمی که بزویدی می‌گذرد، هستند. و مثل کاه که از خرمن پراکنده شود و مانند دود که از روزن برآید.

۴ اما من از زمین مصر (تا حال) یهوه خدای تو هستم و غیر از من خدای دیگر را نمی‌شناسی و سوای من نجات‌دهنده‌ای نیست. ۵ من تو را در بیابان در زمین بسیار خشک شناختم. ۶ چون چریدند، سیر شدند و چون سیر شدند، دل ایشان مغدور گردید و از این جهت مرا فراموش کردند. ۷ پس من برای ایشان مثل شیر خواهم بود و مانند پلنگ به سر راه در کمین خواهم نشست. ۸ و مثل خرسی که بچه‌هایش را از وی ربوده باشد، برایشان حمله خواهم آورد و پرده دل ایشان را خواهم درید و مثل شیر ایشان را در آنجا خواهم خورد و حیوانات صحراء ایشان را خواهند درید.

۹ ای اسرائیل هلاک شدی، اما معاونت تو با من است. ۱۰ الآن پادشاه تو کجاست تا تو را در تمامی شهرهایت معاونت کند و داورانت (کجا ند) که درباره آنها گفتی پادشاه و سروران به من بده؟ ۱۱ از غصب خود، پادشاهی به تو دادم و از خشم خویش او را برداشت. ۱۲ عصیان افرایم بسته شده و گناه او مخزون گردیده است. ۱۳ دردهای زه مثل زنی که می‌زاید بر وی آمده است و او پسری ندادن شمند است زیرا در وقتی، در جای تولد فرزندان نمی‌ایستد.

۱۴ من ایشان را از دست هاویه فدیه خواهم داد و ایشان را از موت نجات خواهم بخشد. ای موت ضربات تو کجاست و ای هاویه هلاکت تو کجا است؟ پشیمانی از چشمان من مستور شده است. ۱۵ اگر چه در میان برادرانش ثمر آورَد، اما باد شرقی می‌وزد و باد خداوند از بیابان برمی‌آید و منبع او خشک می‌گردد و چشم‌هاش می‌خشکد و او گنج تمامی اسباب نفیسه وی را تاراج می‌نماید. ۱۶ سامرہ متحمل گناه خود خواهد شد، زیرا به خدای خود فتنه انگیخته است. ایشان به شمشیر خواهند افتاد و اطفال ایشان خرد و زنان حامله ایشان شکم دریده خواهند شد.

بازگشت

۱۷ ای اسرائیل بسوی یهوه خدای خود بازگشت نما زیرا به سبب گناه خود لغزیده‌ای. ۲ با خود سخنان گرفته، بسوی خداوند بازگشت نماید و او را گویید: «تمامی گناه را عفو فرما و ما را به لطف مقبول فرما، پس گوساله‌های لبهای خویش را

ادا خواهیم نمود. ۳ آشور ما را نجات نخواهد داد و بر اسبان سوار نخواهیم شد و بار
دیگر به عمل دستهای خود نخواهیم گفت که شما خدایان ما هستید چونکه از تو یتیمان
رحمت می‌یابند.»

۴ ارتداد ایشان را شفا داده، ایشان را مجّاناً دوست خواهم داشت زیرا خشم من از ایشان
برگشته است. ۵ برای اسرائیل مثل شبنم خواهم بود و او مانند سوسنها گل خواهد کرد
و مثل لبنان ریشه‌های خود را خواهد دوانید. ۶ شاخه‌هایش منتشر شده، زیبایی او مثل
درخت زیتون و عطرش مانند لبنان خواهد بود. ۷ آنانی که زیر سایه‌اش ساکن
می‌باشند، مثل گندم زیست خواهند کرد و مانند موها گل خواهند آورد. انتشار او مثل
شراب لبنان خواهد بود. ۸ افرایم خواهد گفت: مرا دیگر با بتها چه کار است؟ و من او
را اجابت کرده، منظور خواهم داشت. من مثل صنوبر تر و تازه می‌باشم. میوه تو از من
یافت می‌شود. ۹ کیست مرد حکیم که این چیزها را بفهمد و فهیمی که آنها را بداند؟
زیرا طریق‌های خداوند مستقیم است و عادلان در آنها سلوک می‌نمایند، اما خطاکاران
در آنها لغزش می‌خورند.